

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117233461
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5117233461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna č. 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX/X, X. - J., o zaplatenie 15.913,12 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2Csp/243/2017-105 zo 07. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. potvrdzuje.

Výrok I. rozsudku okresného súdu ostáva **n e d o t k n u t ý**.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 982,46 eur zastavil (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.). O zastavení konania rozhodol na základe späťvzatia žaloby podľa ust. § 145 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v ostávajúcej časti nárok žalobcu právne posudzoval podľa ust. § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 1,2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) a podľa ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9 a § 54 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu E. J. a.s. ako veriteľom a žalovaným bola 12.05.2014 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 15.000,- eur. Uvedenú zmluvu okresný súd vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, v ktorej má právny predchodca žalobcu postavenie dodávateľa a žalovaný postavenie spotrebiteľa. Okresný súd zdôraznil, že žalobca vo veci žiadal rozhodnúť rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP, nakoľko žalovaný vo vyjadrení k žalobe svoj dlh uznal, avšak že pokiaľ v rámci svojej preskúmvacej činnosti zistí, že v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok, sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky, nemôže uznanie takéhoto nároku spotrebiteľom prijať a rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. Vzhľadom na povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vykonal prieskum predmetnej zmluvy a zistil, že nespĺňa náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého musí obsahovať ročný percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V preskúmvanej zmluve bola uvedená v nesprávnej výške (v nižšej) celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť. V článku I. bod 3

predmetnej zmluvy bola uvedená suma 29.330,34 eur avšak súčin počtu splátok a výšky splátok 246,48 eur x 119 splátok predstavuje sumu 29.331,12 eur, teda vyššiu než bola uvedená v zmluve. Keďže suma uvedená v zmluve bola uvedená v neprospech spotrebiteľa v nižšej výške ako v skutočnosti, okresný súd ustálil, že v nej absentuje predmetná náležitosť, pretože uvedenie sumy v nesprávnej výške má rovnaký následok ako keby v zmluve takáto suma ani nebola uvedená. Spotrebiteľský úver tak v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným sa zaoberal aj touto otázkou a dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný. Podľa úverovej zmluvy splátky poskytnutého úveru boli zročné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil ku dňu 10.12.2014. Napriek tomu, že v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, poukazujúc na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka okresný súd dospel k záveru, že z výzvy nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 20.08.2014, čo potvrdzuje aj datovanie upomienok žalovaného a prehľad splátok a úhrad. Od zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého dlhu začína plynúť premlčacia lehota. V prejednávanej veci išlo o splátku splatnú 20.08.2014, ktorým dňom začala plynúť trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu a uplynula najneskôr 20.08.2017. Keďže žalobca podal žalobu až dňa 06.12.2017, podal ju v čase, kedy bol uplatnený dlh premlčaný. V tomto smere poukázal okresný súd aj na judikatúru krajských súdov zaoberajúcu sa momentom začiatku plynutia premlčania v prípade premlčania zosplatneného úveru. Na základe týchto zistení potom dospel k záveru, že nemôže vydať rozsudok pre uznanie tak ako to žiadal žalobca, ale jeho žalobu musel zamietnuť. Považoval za nesporné, že uznávací prejav žalovaného, ktorý urobil vo vyjadrení k žalobe a bol adresovaný súdu, je procesným uznaním nároku uplatneného žalobou. Zároveň však každé uznanie nároku nemusí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť k vydaniu rozsudku pre uznanie. Keďže rozsudok pre uznanie by mal byť zákonný, t. j. v súlade s právnymi predpismi, v prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným v postavení spotrebiteľa takou skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmavať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku. Súd potom nemôže vydať rozsudok pre uznanie, ak by bol v rozpore so zákonom. V súdnej veci z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a premlčania nároku žalobcu nemohol prijať okresný súd uznanie nároku žalovaným. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť bez udania dôvodu, okresný súd konštatoval, že žalobca zaviniel späťvzatím zastavenie konania, a preto je povinný znášať trovy tejto časti konania. Čo sa týka zvyšku uplatneného nároku, keďže žalobcovi nebolo vyhovené, žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že jeho žalobe bude vyhovené. Napadnutý rozsudok označil za nesprávny, pretože okresný súd rozhodol v rozpore s § 282 CSP, ak neprihliadal na uznávací prejav žalovaného a ním podaný návrh na rozhodnutie sporu rozsudkom pre uznanie nároku. Na podporu svojej argumentácie poukazyval na názory vyslovené v právnickej literatúre a v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR. Argumentáciu okresného súdu, že uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom nezabavuje súd povinnosti vykonať kontrolu spotrebiteľskej zmluvy považoval za názor nemajúci oporu v práve.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu súhlasí a žiada, aby bolo odvolacím súdom potvrdené.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Odvolací súd v zhode s názorom žalobcu ako aj závermi okresného súdu konštatuje, že uznávací prejav žalovaného, ktorý urobil vo vyjadrení k žalobe a bol adresovaný súdu je procesným uznaním nárokov uplatnených žalobou v zmysle § 282 CSP. Odvolací súd však nie je toho názoru, že každé uznanie nároku musí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť na návrh žalobcu k vydaniu rozsudku pre uznanie nároku. Rozsudok pre uznanie ako každé iné rozhodnutie súdu by malo byť zákonné, t.

j. v súlade s hmotným právom (právnym predpisom). Aj keď na rozdiel od predchádzajúcej procesnej právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 153a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, platnej do 30.06.2016 v spojení s ust. § 99 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, to nie je v § 282 CSP ako aktuálnej procesnej úpravy explicitne vyjadrené, vyplýva to však z ochrany slabšej strany - spotrebiteľa. Odvolací súd je toho názoru, že napriek uznávaciemu prejavu žalovaného a návrhu žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie, tento nemožno vydať, ak by odporoval hmotnému právu, napr. v žalobe by sa uplatnil nárok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorej neplatnosť skúma aj bez návrhu alebo by sa uplatňovalo premlčané právo, na ktoré súd zo zákona musí pri rozhodovaní o žalobe prihliadať v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka. Aj keď žalovaný pred súdom uznal nároky uplatnené v žalobe, okresný súd bol v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka povinný sa aj bez vznesenia námietky premlčania zaoberať premlčaním práva, ktoré si žalobca uplatňuje v prejednávanej veci. Keďže žalobca si uplatnil premlčané právo, v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný v čase uznania nároku mal vedomosť o premlčaní práva zo spotrebiteľskej zmluvy, v takomto prípade neprichádza do úvahy vydanie rozsudku pre uznanie pre jeho rozpor so zákonom. Odvolací súd uvádza, že novela Občianskeho zákonníka prevedená zák. č. 343/2018 Z. z. zaviedla s účinnosťou od 05.12.2018 nemožnosť vymáhania zabezpečenia premlčaných spotrebiteľských nárokov v ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Doplnenie tohto ustanovenia bolo vyvolané potrebou zosúladiť doterajšie právne predpisy s Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. Pl.ÚS 11/2016-60 zo dňa 07.02.2012. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by pozbavovala súd povinnosti skúmať rovnováhu práv a povinností strán sporu. Dôsledkom by bolo pozbavenie spotrebiteľa práva na súdnu ochranu a preskúmania podmienok časti výrazne nevýhodného zmluvného vzťahu súdom len na základe pasívnej či právne nevedomejšej reakcie spotrebiteľa v súdnom konaní. Uznávací prejav spotrebiteľa je často založený na obavách z ďalšieho dôsledku svojho záväzku spôsobujúce mu finančné a iné straty. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, aby v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí nevedomelo a z právnej neznalosti dlh pred súdom uznajú prevažne z obavy, že im nebude umožnené jeho splácanie v splátkach. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď skúmal premlčanie uplatneného nároku napriek uznávaciemu prejavu žalovaného. Na týchto skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, preto krajský súd rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil.

6. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešnému žalovanému preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

7. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)